

בו א נעשים ס"ח ס"ח
תלמי:
בו ב ג מ' מ' מ' מ' מ' מ'
בית הלל ט' ט' ט'
א"ר ס' ק"ה ט"ק ט'
מ"ד ח' מ"ג ט"ה ט'
א"ר ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ט' ט' ט' ט' ט' ט'

רבי נסים גאון

מורכב רב יוסף אף על
פליאטון גור ר' יהודה בן
בבא. עיקר זאת הברייתא
בתוספתא טוטה בסוף
הסכת בפולמוס האחרון
גור על חופת התנים
אלו זהריות (מונהרות)
גור על חופת התנים
פליאטון גור ר' יהודה בן
בבא ולא הודו לו.

ומאי רבי מאיר. היכל אשכנז דלירי זה רבי מאיר צלל רבנן ופלגי רבי אליעזר עליה: **זד"א**. לרבי אליעזר פוטרי והאי פוטרי היינו מותר
לכתולה כדלוקינהל: **דשש זה נושא**. פלייטון יש זההוא חומרמה העשויה קמיע דכיון דיש זה נושא מכשיט הוא לו שריחה רע ולשמן
ואמיו נמי לא מיש כדלמנן דגנות הוא לה: **אכל אין זה נושא**. חומרמה למודח לאו מכשיט הוא והייבת: **ואם אומרם**. הא דקמי אן
זה נושא חייבת אלמא דקסגד רבי אליעזר המוילא אוקלין שצבת בכלי פחות מכשיטור דלא מייחב על הולאת אוקלין פחות מגרורת דלקלמן
(דף ע"ו): חייב מיהא על הכלי ולא
אמרין הכלי טפל להן ולא מייחב
עליה שלל נמיכין הולאת אלמא מוש
אוקלין ופלוגמא היא על סתם משנה
השנייה צפרק המלניע (למן דף נ"ג):
דקמי פטור אף על הכלי: **דהא אין
זו נושא כפוח מכשיטור דמי**. שהכלי
קלט את הריח ושעור הולאת בשמים
כלל שהוא וכיון שאינו כל שהוא הוא
ריחא פחות מכשיטור (הוא) וקמי
חייבת ולא אמרינן נעשה כלי טפל
לרית שמוכו ואריחא לא מייחב
דפחות מכשיטור הוא: **ואני כהא**.
ליכא למימר נעשה כלי טפל לרית
שאין זו שום ממש ואפילו פחות
מכשיטור לא מיקרי אכל פחות
מכשיטור דכדן שיש זו ממש נעשה
כלי טפל לו ופטור: **ראשית שמינס**.
מוצרך שצמנינס: **גור**. משוס זכר
חורבן: **ואי אמרם**. זה פלייטון והאי
קרא צמנונג משתעי שלל הי נותינס
לז לדברי הנביאים הנביאים על
הפורענות ועסקוס צמנונגינס:
ולטעמיד הא דכתיב: צהאי ענינא
השומס צמורקי יין ורני אמני ורני
אסי פירשו: והו קנישקנין כלי זוכית
ארון ולו שני פיות ויין מרזק מזה
לזה: **שמורקינן**. על ידי אומנות דלמכר
בהליל (סוכה דף נ"ג). מטיל צמני
כסי: **הני נמי דאסור**. למשמי השמא
קנישקנין: **משמינן**. דייק מסרומינס:
לידי ענינס. דלמנין צע"פ (פסחים
דף ק"א): שרף דענינא ציל שמינס
וביל קרי ליה והואכז מקוס מילאוס
ומשמינן מיס לפני מטמו היינו מילאוס:
ערוס. אורחא דמילאנא נקט מתוך
שהוא ערוס אינו יולא לתוך להשמינן
דטורח הוא לו ללבוש וללמא: **אכל
לכאוי לים לן צה**. שהקילוה ארון
ויינו למחוק: **משא ולא משא**. שאינו
רוחן ומשפשא יפה אלא מעט מיס
כגון רביעית מצומנס: **על עסקי
סכשטייה**. שאינו רואה לקנות לה:
גבהו. היינו קומה זקופה: **וטלניס**
נטויוס גרון. שהיו הולכות עקב גלז
גודל למעט צהילוכס שהינס מסתכלין
צה והיא שזהה צפשיעוטייה ודרך
וטין גרון לילך צנחת לפי שאינו
רואה לרגליו: **ומשקיוס ענינס דמלין
מוחלל**. לשון סיקרל: **ומרמון**. את
הצמיוסי: סיקור לשון הצנט:
הלון וטפוף שמינס מהלכות ארובה
גלז קלרה. שחראה צפה על ראש
חצרתה והוא נוי לה. ונשוואת הי
לפיכך מספר צננותן: **וטפוף**. כמו

על דלטיפת אטפוף (צבת פ"ב מ"ו): **סעכסנה**. כמו וטכנס אל מוסר אויל (משל ז'). והוא חרס של נחש וקרי ליה עכס על שס שאינו מטיילו אלא
על ידי כנס: **צנעוס**. נחש כעוסה: **מקיס**. כמו המק צשרו (מכיל י'): **לללו**. צנדי"ל נחש: **נקפיס**. חצרות לשון המנקה רגליו וניקף סכמי
הער (ישעי' א'): **מקשטוט**. היינו שער סקרוקת ומפרסכות: **מקשטוט**. דומה למקשה כעין נוטריקון: **פסיגול**. נוטריקון פתח גילה אותו
מקוס: **כי פתח יופי**. כי כל אלה יצא לך מחת יפיין: **ינא**. קיוטור"א למה כמו שמתא וכיני דקדושין דפלימו (דף פ"א): **פסח**. כמו פתחיהן:
שנפכו קיסון. שופכות דס ויזה: **יערה**. כמו ותרע כדה (בראשית ט'): **יערה**. נמלאו שער ומלכות לשמינס: **אנשי שחך**. מדברים
צלשון נהלו ועגי שפה: **סעדיס**. משמינס: **פס עמינה**. צעולה: **שאינה עמינה**. צמולה: **פס עמינה**. ברייא"א"ה צלע"ו: **גורדלי**. לכן היה:
צין

א (תוס' ס"ח ע"ג),
ב (לקמן ס"ה), א (תוספתא
שס ע"ג), ד (תוספתא דמטות
ס"ח), ט (תוספתא דמטות
ס"ח), י (תוספתא דמטות
ס"ח), יא (תוספתא דמטות
ס"ח), יב (תוספתא דמטות
ס"ח), יג (תוספתא דמטות
ס"ח), יד (תוספתא דמטות
ס"ח), טו (תוספתא דמטות
ס"ח), טז (תוספתא דמטות
ס"ח), יז (תוספתא דמטות
ס"ח), יח (תוספתא דמטות
ס"ח), יט (תוספתא דמטות
ס"ח), כ (תוספתא דמטות
ס"ח).

תורה אור השלם

- 1 השנים ממורקין יין
וראשית שמנים ימישוח
ולא נחלו על שבר יוסף
- 2 השכבים על מנת שן
וקרומם על ערשותם
ואבלים קרס מצאן
ונגליים מותר צרכב
- 3 לבן עתה יגלו בראש
גלים וקר מוחו סודוהו:
- 4 ויאמר יי יען כי בברו
בנות ציון ותלכנה נטיות
רוחן ומקשות עינים ללך
ושפא תלכנה וברגליינס
עשירו זי טו
- 5 ויקח חתך ביש מק
יקחה ותתך תמרה נקפה
ותחת מצשה מקשה קרחה
ותחת פתילי תתקרת שק
כי תתך יפי עשירו כי כד
6 ותפח אוין קרקי בנות
ציון יין פתחו ויערה
עשירו זי טו
- 7 ולשאת ולפסות
ולפרוה: קרואי די טו

גליון הש"ס

נ"ב ונחלו צנני, כי מטה
ד ע"פ תוס' דיה נקתי:
רש"י דה ולישקין וכו'
הו ולישקין ע"פ ע"ד דף
עג ע"פ נשי"י דיה
קנישקין:

לעווי רש"י

ביבד"ל. אה. גמורה.
קיוטור"א (קיוטור"א).
מוגלה. נול מוגלחי.
ברייא"א"ה [מכיל"י].
(לחס) מעור. מעסה נלוש
היטב).

רבינו חננאל

ראשית שמנים, כרישמינו.
ואפילו מאן דפטור לא פטר
אלא בישש בה בוישם,
אכל אין בה בוישם חייבת.
קנישקין. כוס שיש בה
שתי פיות ושתיק סמנה
שנים כבית אחת. מסקרת
עינים. הרוח מליח כחולא
רמוא. ארס כבניס. פי
החיה ומלכות ארס קשה. פי
פת ענינה. אשה כעולה,
ופת שאינה כעולה בחולה.
וכו"ל על זה הגין. צלעו,
חורה כרישמינו סודך
מנחת דף ס"א.

במה אשה פרק ששי שבת

בין חרדלי, שחור, כלומר לגנה או שחורה: **במסד רחב**. מיסד מטה שמסך עליה צבעת אכילה. ולענין יואף אשה שמנה: **קלה**. כחושה: **חבר טוב**. אשה טובה מראה: **דלומלמלי מלכסא**. כך שמה: **בתנ"ג** נאלה. מפרש בגמ' קולפא מלוקי' צלע"ז: **וקסמו חרנוסו**. ואי תשטיטין זינהו לא יהו בטלין לעמדי: **ציריט**. צמירא. צמירא. **במירא**. מפרש לה: **גמ' שרגא צעירא**. נר צעירי מתוך שאינו נרין אילו נהא. אכל בזמן הזה הוא עת מלמטה **תשטיטין הן: ופליגא**. הא דקתני בטלין לימות המשיח פליגא דשמואל דלשמואל אין בטלין לימות המשיח: **לא ישרול** משמע לעולם אלמא יש עניות ועשירות ש"מ נחמות שנתנבאו הנביאים ולא יהיה כענין עור (וכמה יד) לא לימות המשיח נתנבאו שהן **העולם** הוא דלס כן חלך לך **אביון: מסייע ליה**. צרימא דקתני בטלין לימות המשיח לרבי חייה בר אבא: **לא נתנבאו**. דברי נחמות שלהן: **עין לא רחשה**. עין של נביאים לא שלטה לראומו: **דדברי טורא סביב**. הוי וזר לחור על משנתא שמהא מומונת לך צבעת הדין להציל רחיה חכרז על ירך גבור לגנח צמלממה והוא הודך והדך: **דלוגמא איגיש**. לגרום שמתעמ מרביה ואף על גב דלא ידע לכוולה טעמיה: **והדר לנפשי**. טעמיה. דהא קשה ליה לרב כהנא ולא היה ידע להאי טעמא ותלמודיה הוי קיס ליה מדהוה בר תמיני סרי: **המדינן**. שאלין ומשיבין ולא לקפח אלף להמתד: **והדך**. כמו והדך: **והדך**. ותלמודך (ב): **למימיונין**. של מורה שמספשיין טעמינן דקדוקין וצורכינן: **כימינן המיומנת למלכסה**: **עושר** עושר ליה. **לכא**. צממיה. כיון דאיכא אורך מיס כיש עושר וכבוד: **למשמילינן כה**. שאין יגיעים בה כל לרכן. אי נמי מימיונין בה עוסקין לשמה משמאליס שלא לשמה: **טנויין** או **נוסאין** וטנויין בה צנח רוח מתעסקין כדי שילמדו זה מזה: **יעבד עמיס חסמינו**. יספיל וכל שפלות צנחת. ל"א הנוחין מנהיגין זה את זה להצנעת של הלכה כמו לך נחה (שמות לב) ידבר מרגס של ינהג: **ומי יאמר לו מה תפשא**. שומר מנות ויכול לומר לו: **המקשיבין** מלמדים זה את זה וצמינים זה מזה ולשגא דקרא נקט: **נגניס**. בני מדרשות: **חזרייס מקשיביס**. זה לזה ללס אי אומר שישימעינו קולס **ואענס: ברת דודי**. צמריה כתיב: **המדגיילס**. מאספין זה את זה ואומרים בה ונלמד ונבין בין שנינו הואיל ואין לנו רב ללמדנו: **אורסא**. שורש הדבר. קפת למדו מרגס: **גדול המלס**. לפי שאין העני צוס בצד: **ומטיל לניס**. מעות ומלוא להשתכר בהן למחלות שכל. ואילי דאילרי רבי אכל אמר ריש לקיש נקט כל הוי מילי דלגנדמא דלמר להו ר' אבא משמיה: **חוגרו**. הדבק ב' שסוקן ליהוט מתלמודו: **אל סודו חסונוסו**. שאינו יודע בצדקוין מנות ואין מסדימו שלס וסוקן ללמוד ממנו: **מונע חסד**. שאינו מניח הענייס לכל לפתחו: **למס**. דהיינו כלל: מרעוהו

בין חרדלי במסב רחב או במסב קצר כחבר טוב או כחבר רע א"ר חסדא וכולן לזנות אמר רחבה אמר רבי יהודה עצי ירושלים של קינמון היו ובשעה שהיו מסיקין מהן ריחן נודף בכל ארץ ישראל ומשחרבה ירושלים נגנזו ולא נשתיר אלא כשעורה ומשתכח בגואי דצימצמאי מלכתא: **מתנ"ג** לא יצא האיש לא בסוף ולא בקשת ולא בתריס ולא באלה ולא ברומה ואם יצא חייב המאת רבי אליעזר ואמר תכשיטין הן לו והכ"א אין אלא לגנאי שנאמר יוכתו הרבותם לאתים וחיתותיהם למומרות ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה ברית טהורה ויוצאין בה בשבת כבלים טמאים ואין יוצאין בהן כשבת: **גמ'** מאי באלה (קולפא: ר' אליעזר ואמר תכשיטין הן לו: תניא אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר תכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר לא ישא גוי אל גוי חרב ותהוי לנו בעלמא אמר אביי מידי דהוה (א) אהרגא במדיאה ופליגא דשמואל דאמר שמואל (ב) אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גלויות בלבד שנאמר (כ) כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייה בר אבא דא"ר חייה בר אבא כל הנביאים לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא (ג) עין לא ראתה אלהים וזולתך ואיכא דאמרי לו לר' אליעזר וכי מאחר תכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן אף לימות המשיח אינן בטלין היינו דשמואל ופליגא דר' חייה בר אבא א"ל אביי לרב דימי ואמרי לה לרב אביי ואמרי לה רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אביי ואמרי לה רב יוסף מ"ט דר"א דאמר תכשיטין הן לו דכתיב (ד) הגור חרבך על ירך גבור הודך והדך א"ל רב כהנא למר בריה (ה) דרב הונא האי בדברי תורה כתיב א"ל (ו) אין מקרא יוצא מידי פשוטו א"ר כהנא בר הוינא בר תמיני סרי שנין והוה גמירנא ליה כל הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מידי פשוטו עד השתא מאי קמ"ל דלוגמר איניש והדר ליסבר: סימן זרות: א"ר ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחדיין זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר (ז) והדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך ולא עוד אלא שעולין לגדולה שנאמר (ח) צלח רכב יכול אפילו שלא לשמה תלמוד לומר (ט) על דבר אמת יכול אלה הגנים בשנת ת"ל (י) ועונה צדק ואם עושין בן זוכין לתורה שניתנה בימין שנאמר (יא) ותורך נוראות ימונך רב נחמן בר יצחק אמר זוכין לדברים שנאמרו בימונה של תורה דאמר רבא בר רב שילא ואמרי לה אמר רב יוסף בר המא א"ר ששת מאי דכתיב (יב) אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד אלא כימינה אורך ימים איכא עושר וכבוד ליכא אלא למימינן בה אורך ימים איכא וכ"ש עושר וכבוד למשמאליס בה עושר וכבוד איכא אורך ימים ליכא א"ר ירמיה א"ר ר' שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן שנאמר (יג) נדרבו וראי ה' וגו' (יד) אין דיבור אלא נחת שנאמר (טו) ידבר עמים תחתינו (טז) מאי ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות מצוה ונאנס ולא עשה מעלה עליו הכתוב כאילו עשה א"ר חיינא בר אדי כל העושה מצוה כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר (יז) שומר מצוה לא ידע דבר רע א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה גזור גזירה הוא מבטלה שנאמר (יח) באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה וסמוך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר (יט) והיושבת בגנים מקשיבים לקולך השמיעני ואם אין עושין בן גורמין לשכינה שמסתלקת מישראל שנאמר (כ) ברח דודי ודמה וגו' אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח (כא) המדגלים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אהבן שנאמר (כב) ודגלו עלי אהבה אמר רבא והוא ידיעי צורתא דשמעתא (כג) והוא דלית להו רבה כמתא למוגמר מיניה (כד) אבא א"ר שמעון בן לקיש יגדול המלוה יותר מן העושה צדקה (כה) ומטיל בכיס יותר מכולן (כו) א"ר אבא אמר ר' שמעון בן לקיש אם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא חגריהו על מתנך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו אמר רב כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש ואמרי לה אמר רב אסי אמר (כז) ריש לקיש) ואמרי לה אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש וכל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר (כח) אלמס מרעוהו

במס א"ר מיי פייט מלך שנת הלכה 6 סתם לזון ספי עושיהו א"ר מיי פייט ספי 1: ג מיי פייט מלך מלכיס הלכה 3: גא מיי פייט מלך מלכיס הלכה 1: גב ד מיי פייט מלך מיי הלכה 1: סופי: מיי פייט רמט ע"1: גג ד מיי פייט מלך ידע הלכה 6: ג: גד ד מיי פייט מלך חלמ הלכה 7:

תורה אור השלם

1. ויפטי בין היום והיוכי לעשמי רבים ובתחו צרבותם לאתים ובעיותיהם למנוחה לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: ישיביו ב ד
2. כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על פני אנבי מצדך לאמר פחת תפחת את דך לאתרי לענין ודאיבנך: דברים טו יא
3. ותעלים לא קשמו לא הארץ: יאבטו עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למתבתה לוי: ישעיהו סד ג
4. הגור חרבך על ירך גבור: תהלים סד ה
5. ותורך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק ותורך נוראות ישיבך: תהלים סה ה
6. ארך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד: מילי ג טו
7. או נדרבו וראי וישימע את רעוה וקשיב ויפניו ויתבה ספס וזכרו לפניו לך: יאבטו עין לא ראתה שמו: מלאכי ג טו
8. ידבר עמיס תחתינו: שיר השירים יג
9. שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב רכבם: קהלת ה ה
10. באשר דבר מלך קתני: ומייר ומסבדא אין בין דווקא והא שירי תיבה ומכשי או משום תיבה לאו שירוא הוא, סכיל מקום משפט ידע הוה משפיר ליה לא הוה קשיא ליה כלא אף על גב דקתני אין בין: חסד מילת ט.

מוסף תוספות

- א. דבמסכת תענית (דף ג:) נשא אשכחן אין בין דשירא דקאבא אין בין שלש אצעותי וכי תימא תנא ושיר הוא אין בין קתני: ומייר ומסבדא אין בין דווקא והא שירי תיבה ומכשי או משום תיבה לאו שירוא הוא, סכיל מקום משפט ידע הוה משפיר ליה לא הוה קשיא ליה כלא אף על גב דקתני אין בין: חסד מילת ט.

הגרות הבי"ח

א. ויפטי בין היום והיוכי לעשמי רבים ובתחו צרבותם לאתים ובעיותיהם למנוחה לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: ישיביו ב ד

גליון הש"ס

במס א"ר מיי פייט מלך שנת הלכה 6 סתם לזון ספי עושיהו א"ר מיי פייט ספי 1:

לעני רש"י

מזכירא [מגוריא] אלה.

מוסף רש"י

באלה. מקל (פסחים יז). למומרות. שמתקין כסן הכנסים (שבת ב ד). ברית. היא מין אבנים ששוקין לטובת מעל בני שוקיה לזקן של יפה. טהורה. דלא משכס היא אלא משמיה למי שוקיה. וחי טעמיה הכסל דלמנן טהורות, ויוצאין בה. נקטרן לה עם בני שוקיה וכל הוי מלחוי ויחולן דכסין ולגנישתי מלא לא שלפס ומתו ויעיל (ט). אהרגא כשחריה. נר נכסיהם לית מלחי (חולין ט). כל הנביאים לא נתנבאו הטויות והממות (ברכות ד). טובה להפיל מהחדיין (פסחים טו). עין לא ראתה. לא ראהו ולא נעלה למוס כתיב (שם) עין שוס נחל לא ראתה לא מלמי יעשה הקריה למכה לו וזלמי סייק אלה אלאים (ישעיהו סד ג) חולן א"ר רבא (מגוריא טו). אין מקרא יוצא מידי פשוטו. ופ"י דרדקיני לא לרביה מדי פשוטו מהא לא נפק למנן ויחבא בה. למימינן בה. מקשיבין כלל חסד ומרדכי לעמט טורא. אלוס התשפתה עני יתנו שדאי עושר לקטו פ"ח. דבר טעמי חתומי. הכול עמיס חסמינו (מכות יא).

